

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อ เสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัย เทคนิค
ภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในบทนี้ ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีคำนวณการวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล
และข้อ เสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม กลุ่มวิทยาลัย
เทคนิคภาคกลาง

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู
ช่างอุตสาหกรรม กลุ่มวิทยาลัย เทคนิคภาคกลาง

วิธีคำนวณการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ครูช่างอุตสาหกรรม
6 สาขาวิชาช่าง จากสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัย เทคนิค กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
จำนวน 15 วิทยาลัย ในเขตการศึกษาที่ 1, ที่ 5 และกรุงเทพมหานคร รวมจำนวนทั้งหมด

835 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย กำหนดโดยใช้สุ่มของ
Taro Yamane การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม แล้วจึงใช้วิธีสุ่มแบบง่ายในแต่ละวิทยาลัย
อีกครั้งหนึ่ง โดยเทียบจำนวนเป็นอัตราส่วนของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา และจับฉลากตามรายชื่อ^{*}
ของครูช่างอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัย เทคนิคแต่ละแห่ง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 3 ตอน ตอนแรกเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 5 ข้อ ตอนที่สอง เป็นแบบวัดระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จำนวน 25 ข้อ และตอนสุดท้าย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน 10 องค์ประกอบ จำนวน 40 ข้อ โดยที่ข้อคำถามในตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่สองและตอนที่สาม เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามจำนวน 615 ฉบับ พร้อมคู่มือซึ่งอธิบายความร่วมมือ และแนะนำตัวโดยทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 559 ฉบับ สามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้จริง 538 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.48

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ใช้วิธีการวิเคราะห์การทดสอบพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปร เป็นขั้น ๆ ซึ่งการวิเคราะห์ทั้งหมดดังกล่าว ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด พอจะสรุปผลของการวิจัยได้ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อายุ ครุช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 31-35 ปี
2. ประสบการณ์ ครุช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวิทยาลัยที่สังกัดมาแล้ว 6-10 ปี
3. ภูมิภาคศึกษาทางช่างอุตสาหกรรม ครุช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีภูมิปัญญาครึ่งทางช่าง หรือ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.)
4. ตำแหน่ง ครุช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 1

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพบว่า
ครูช่างอุตสาหกรรม มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง
2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมต่อองค์ประกอบ
ที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ปรากฏว่าครูช่างอุตสาหกรรมมีความเห็นด้วยกัน
องค์ประกอบทั้ง 10 ประการในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
ของครูช่างอุตสาหกรรม โดยเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

1. ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน
2. ความรับผิดชอบ
3. ความลั่นเร็วในการทำงาน
4. ความมั่นคงในงานที่ทำ
5. การปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา

ได้สมการในการพยากรณ์หรือสมการถดถอย ดังนี้

ในรูปของคะแนนติบ

$$Y' = 1.49254 + .12894x_5 + .15729x_4 + .16701x_1 + .10631x_8 + .06629x_{10}$$

ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .24643z_5 + .22274z_4 + .21635z_1 + .16622z_8 + .11347z_{10}$$

อภิปรายผล

จากข้อค้นพบในการสรุปผลการวิจัย สามารถที่จะนำมาอภิปรายผลเพื่อตอบคำถาม
ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตามลำดับดังนี้คือ

1. จากผลการวิจัยพบว่า ครูช่างอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง ($\bar{Y} = 3.530$) ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภายในตัวภาพรวมแล้ว
บรรยายการในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัย เทคนิคกลุ่มภาคกลาง สังกัด
กรมอาชีวศึกษานั้น ครูช่างอุตสาหกรรมมีทักษะดีในทางบวกต่อพฤติกรรมการปฏิบัติงานในระดับสูง
และมีค่านิยมที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการรุ่งใจให้เกิดความ
พึงพอใจในงาน ดังที่มาลโลว์ (อ้างถึงใน Fitzgerald Ross 2977:38) ได้กล่าวไว้ว่า "สังคมที่ดี
หรือสมบูรณ์ คือสังคมที่เปิดโอกาสให้จุดประสังค์อันสูงสุดของมนุษย์ได้มีบังเกิดขึ้น โดยการตอบสนอง
ความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาเหล่านั้น" ดังนั้นการที่ครูช่างอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจใน
การปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง แสดงว่าได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและ
จิตใจ ในลักษณะที่จะทำให้เกิดการพัฒนาความต้องการจนถึงระดับสูงสุด โดยการให้สิ่งจูงใจ
ในการปฏิบัติงานที่เป็นทั้งแรงวัลตอบแทนภายในและภายนอก ที่เหมาะสมและยุติธรรม ย่อมทำให้
ครูช่างอุตสาหกรรมเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงานที่ดี มีความตั้งใจและเด็ดใจที่จะอุทิศเวลา
แรงใจ พัฒนาความคิดของตนเองเพื่องานและสถานศึกษา ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวได้สอดคล้องกับ
ผลงานวิจัยของ Thomas G.Napier (อ้างถึงใน สมภาษณ์ ทุยากร 2524: 25) เกี่ยวกับ
เรื่องขวัญ กำลังใจ และแรงจูงใจของครู บอกให้ทราบว่าครูจะมีความพึงใจในการทำงานอยู่
ในระดับสูง เมื่อผู้บริหารเข้าใจและเห็นคุณค่าของครูแต่ละคน โดยให้ความช่วยเหลือ เมื่อครู
มีปัญหาทางวินัย เกิดขึ้น ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน แก้ไขโดยรายต่าง ๆ ผู้บริหารมีหน้าที่
จัดให้ครูมีเครื่องอันวยความสะดวกค่า ในการทำงานอย่างเพียงพอ และพิจารณาให้ครูได้มี
โอกาสทำงานที่ตนเองนั้น มองหมายให้ทำงานพิเศษโดยยุติธรรม นอกจากนั้นผู้บริหารยังต้องหา
โอกาสให้ครูได้เข้ารับการอบรม เพื่อพัฒนาตนเอง ช่วยให้ครูมีส่วนความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน
และมีรายได้ สวัสดิการที่ดีพอ

แค่อย่างไรก็ตามความแตกต่างในความต้องการของครูช่างอุคสาหกรรมนั้นมีอยู่อย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ เป็นสิ่งสำคัญ เหราะในแต่ละสถานศึกษาจะประกอบไปด้วยบุคลากรที่มาจากการแวดล้อมที่ต่างกันออกไป จึงทำให้สังคมและความต้องการแตกต่างกัน เช่น บางคนต้องการความก้าวหน้าในการทำงาน บางคนต้องการซื่อสัมภានรับ บางคนต้องการเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ยุติธรรม เป็นต้น จึงเป็นที่แน่นอนว่าหากผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารระดับสูงของกรมอาชีวศึกษา ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของครูช่างอุคสาหกรรมเหล่านี้ได้อย่างเหมาะสม ก็ยากที่จะกำหนดความพึงพอใจในการทำงานของบุคคลตั้งกล่าว ให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติงานตามที่คาดหวังได้ และจะส่งผลถึงประสิทธิภาพในการทำงาน ตลอดจนเป้าหมายของสถานศึกษาก็ย่อมจะไม่สามารถบรรลุถึงที่ตั้งไว้คุณประสังค์ได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุคสาหกรรม มี 5 ประการ คือ 1) ความก้าวหน้าในค่าตอบแทนการงาน 2) ความรับผิดชอบ 3) ความสำเร็จในการทำงาน 4) ความมั่นคงในงานที่ทำ และ 5) การปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา โดยสามารถรวมกันอธิบายความมีประสิทธิภาพในการทำงานความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุคสาหกรรม ได้ร้อยละ 55.14 อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อค้นพบนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารระดับสูงของกรมอาชีวศึกษา ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูช่างอุคสาหกรรมได้มีโอกาสพึ่งพาประสบการณ์ทางวิชาชีพ เช่น การศึกษาต่อ การฝึกอบรม ดูงาน ทั้งในและต่างประเทศ ขอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่การงานหรือให้ดำรงค่าตอบแทนตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างยุติธรรมแล้ว ก็จะทำให้ครูช่างอุคสาหกรรมเกิดความภาคภูมิใจ เข้าใจในบทบาทและเต็มใจที่จะปฏิบัติงานในความรับผิดชอบของตนมิให้บกพร่อง เหราะในปัจจุบัน การปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา มิได้ท่าน้ำที่สอนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องท่าน้ำที่อย่างอื่นอีก เช่น งานกิจกรรม งานปกครอง งานโครงการพิเศษ งานแนะแนวอาชีพและจัดทำงานฯลฯ ดังนั้นครูช่างอุคสาหกรรมซึ่งได้รับมอบหมายงานพิเศษเหล่านี้ให้รับผิดชอบ ก็พร้อมที่จะอุทิศกำลังกายกำลังใจและเวลาให้แก่งาน พยายามปฏิบัติงานให้สำเร็จอย่างรวดเร็วไปตามวัตถุประสงค์ เพื่อผลงานที่ปรากฏให้ผู้บังคับบัญชาได้เห็นถึงความสามารถและความสำคัญของตนเอง จึงครูช่างอุคสาหกรรมจะเกิดความมั่นใจในสังคมงานที่ปฏิบัติอยู่ยิ่งขึ้น เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ให้หลักในด้านความมั่นคงต่ออาชีพ และให้ความ

คุ้มครองรับผิดชอบต่องานที่มอบหมายให้ปฏิบัติ นอกจากนั้นการให้ความเอาใจใส่และความเป็นกันเองทั้งหน้าที่การงานและล้วนด้วยของผู้บังคับบัญชา ย่อมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับครุช่างอุคสหกรรมมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยในครั้งนี้จึงแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ทั้ง 5 ประการนี้ มีความสัมพันธ์ต่อกันเป็นอย่างมาก หากผู้บริหารสถานศึกษานำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบรรยายกาศและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ก็น่าจะทำให้ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุคสหกรรมอยู่ในระดับสูงกว่าเดิมได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานที่คิดว่าสูดทั้ง 5 ประการ จากสมการทดสอบในรูปของคะแนนมาตรฐาน สามารถเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

1. ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน
2. ความรับผิดชอบ
3. ความสำเร็จในการทำงาน
4. ความมั่นคงในงานที่ทำ
5. การปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา

ผลการวิเคราะห์ทางสถิติซึ่งให้เห็นว่า ค่าวァริแอร์ที่เป็นองค์ประกอบของความพึงพอใจทั้ง 5 ประการนั้น มีประสิทธิภาพในการพยายาม ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุคสหกรรม ตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ

ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน เป็นองค์ประกอบคัวแปรที่มีความสำคัญต่อการพยายามพัฒนาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานได้มากที่สุด คือร้อยละ 39.03 แสดงให้เห็นว่ามีเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุคสหกรรมได้มากกว่าองค์ประกอบที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพราะในปัจจุบันครุช่างอุคสหกรรมได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาต่อ อบรมดูงาน เพื่อเพิ่มประสบการณ์และคุณวุฒิเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากในอดีตที่วิทยาลัยเทคนิคไม่มีการทำภาระ霞คและศูนย์ฝึกอบรมฯเป็นจำนวนมาก จึงได้บรรจุครุช่างอุคสหกรรมเป็นบุคลากร (ปวส.) ทำให้ได้ครุที่มีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานตามต้องการ กรมอาชีวศึกษาจึงขอความร่วมมือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้ง 3 วิทยาเขต และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในขณะนั้น

ช่วยพัฒนาครูประจำการประจำเขตช่างอุตสาหกรรม โดยเพิ่มอัตราส่วนระหว่างครู ภูมิปริญญาตรี : ภูมิบุรีญญา จาก 1:2 มาเป็น 5:1 ภายในระยะเวลา 5 ปี (ตั้งแต่ พ.ศ. 2528-2532) * ในปัจจุบันบุคคลเหล่านี้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาความก้าวหน้าของวิทยาลัยในทุก ๆ ด้าน และบางคนได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดัง ๆ เช่น หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และหัวหน้างานต่าง ๆ นอกจากนั้นประมาณร้อยละ 90 ของผู้ที่เข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บริหารและผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิคทั่วประเทศ ก็ได้คัดเลือกไปจากครูช่างอุตสาหกรรมเหล่านี้ ซึ่งเรื่องนี้ได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ เอกชัย กีสุขพันธ์ (2530: 54) ที่ว่า "ความก้าวหน้าในการทำงานเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ เพราะการเข้าสู่ตำแหน่งใหม่ หรือการได้เข้ามายังงานในสภาพการณ์ใหม่ ที่มีความท้าทาย จะทำให้บุคคลนั้นได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการทำงานอย่างเสมอ"

ความรับผิดชอบ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 2 ต่อการร่วมกับองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม ได้ร้อยละ 48.37 หรือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 9.33 ทั้งนี้ เพราะวิทยาลัยเทคนิคแต่ละแห่งได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะครูช่างอุตสาหกรรมซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบในรายวิชาชีพ ที่ต้องสอนภายในโรงฝึกงานให้ครบถ้วนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้ว ยังจะได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ของวิทยาลัย ที่ตรงกับความสนใจ ความถนัด ในปริมาณงานที่เหมาะสมอีกด้วย ซึ่งวิทยาลัยได้กำหนดตำแหน่งหน้าที่ของผู้รับผิดชอบ และสายบังคับบัญชาในการปฏิบัติงานออก เป็นส่วน ๆ อย่างชัดเจน เหมาะสมกับความสามารถของผู้ร่วมงานแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะและกระบวนการวางแผนพัฒนางานของตนเอง อันมีผลต่อความรู้สึกในด้านความภาคภูมิใจ ในการแสดงความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรมที่มีต่อสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Y ของ McGregor (สมยศ นาวีกิจาร 2521: 104) ที่สัง雍บนข้อสมมติฐานที่ว่าคนโดยพื้นฐานแล้วจะให้ความร่วมมือสนับสนุน มีความขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ

ความสำเร็จในการทำงาน เป็นองค์ประกอบอีกด้วยที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 3 ต่อการร่วมกับองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นพยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม ได้ร้อยละ 51.91 หรือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3.54 ทั้งนี้ เป็นเพราะครูช่างอุตสาหกรรมสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนประสบความสำเร็จ หรือสามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนและการฝึกภาคปฏิบัติ ในโรงฝึกงานได้สำเร็จโดยผลงานดังกล่าวได้รับการ

*ที่มา : กองแผนงาน กรมอาชีวศึกษา

สนับสนุน ชม. เชย จากผู้บังคับบัญชา ทำให้ครูช่างอุตสาหกรรมเกิดความพึงพอใจและภาคภูมิใจ ที่ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานเห็นความสำคัญในความสามารถของตน ซึ่งตรงกับค่ากล่าวของ Strauss and Sayles (อ้างถึงใน สมภาษณ์ ..ทุยาร์.. 2524: 30) ที่ว่า ความต้องการที่รุนแรงของคนคือ ความรู้สึกสามถูกผล เพราทำให้เขารู้สึกว่าเขาได้ทำอะไรสำเร็จ และงานของเขามีความหมายต่อบุคคลอื่น ซึ่งความภูมิใจเหล่านี้ผู้บังคับบัญชาสามารถช่วยให้เขารู้สึกประสบความสำเร็จและสนับสนุน เองได้

ความมั่นคงในงานที่ทำ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่ 4 ต่อการร่วมกับองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น พยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมได้ร้อยละ 54.36 หรือเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 2.45 ทั้งนี้ เพราะครูช่างอุตสาหกรรมมีความมั่นใจในตำแหน่งหน้าที่ในระบบราชการที่ดำรงอยู่ ว่ามีหลักประกันอันมั่นคง ไม่วิศวะจะจะถูกออกจากงานโดยไม่เป็นธรรม อีกทั้งมีความรู้สึกปลอดภัยในการปฏิบัติงาน เพราอาชีพครูเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องและยอมรับในความรู้ความสามารถจากสังคม นอกจากนี้ยังใช้วิชาชีพทางช่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง โดยได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่เพียงพอแก่การดำรงชีพ ดังที่ Chester I Barnrd (1972: 148) ได้ให้ความเห็นว่า "ความมั่นคงปลอดภัยในการปฏิบัติงาน การได้รับประกันในการกินดอยดี ย่อมเป็นสิ่งล่อใจอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน"

การปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย ที่มีประสิทธิภาพในการร่วมกับองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น พยากรณ์ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม ได้ร้อยละ 55.14 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.78 ทั้งนี้ เพราะสภาพที่นำไปในบรรยายการการทำงานภายใต้วิทยาลัย เทคนิคคันน์ เป็นบรรยายแบบปรีกษาหารือ มีสายการบังคับบัญชาที่สร้างสัมพันธ์กับความลำดับชั้นที่ลอดหลั่นกันลงมา ตั้งแต่ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และ ครู-อาจารย์ โดยที่ครูช่างอุตสาหกรรมได้รับทราบถึงนโยบาย แนวทางปฏิบัติ และระเบียบกฎเกณฑ์ของวิทยาลัย ของกรมอาชีวศึกษา หรือของกระทรวงศึกษาอย่างชัดเจนพอควร และมีส่วนในการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของตน ประกอบทั้งผู้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ ได้ให้ความเป็นมิตรและเป็นกันเองทั้งในหน้าที่ราชการและส่วนตัว ดอยให้ความสะดวกในการดำเนินงานในการเรียนการสอน หรืองานในหน้าที่พิเศษอย่างเดิมที่ และครูช่างอุตสาหกรรมเองก็มีเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่การงานพอสมควร เมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานผู้บังคับบัญชาที่ยังเป็นที่พึงได้มีang

ชีงในกรณีเช่นนี้ เกษม สุวรรณกุล (Kasam Suwannakul 1962: 49) ได้ให้คำอธิบายไว้ว่า “ผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดย่อมมีอิทธิพลต่อข้อวัญและภาระปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้บังคับบัญชาที่ใกล้ชิดย่อมมีส่วนควบคุมปัจจัยทางสังคมและภัยภาพของผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้บังคับบัญชาที่ยึดการผลิตเป็นศูนย์กลาง จะทำให้ข้อวัญของผู้ทำงานสูง ผู้บังคับบัญชาที่ยึดการผลิตเป็นศูนย์กลาง จะทำให้ข้อวัญของผู้ทำงานต่ำ”

จากข้อค้นพบของคู่ประกอบที่กล่าวให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 5 ประการดังกล่าวแล้วนี้ ยัง เป็นการสนับสนุนทฤษฎีการจูงใจ-ค้ำจุน ของ เฮอร์ชเบอร์ก ที่ว่าปัจจัยจูงใจทำให้มุคคลเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากกว่าปัจจัยค้ำจุน ซึ่งในที่นี้ได้แก่ของคู่ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจใน 3 อันดับแรก คือ ความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน ความรับผิดชอบ และความสำเร็จในการทำงาน ส่วนปัจจัยค้ำจุนได้แก่ องค์ประกอบที่อยู่ใน 2 อันดับถัดมา คือ ความมั่นคงในงานที่ทำ และการปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีส่วนบูรณาการให้มุคคลเกิดความไม่พอใจในการปฏิบัติงาน แต่ องค์ประกอบทั้งหมดนี้ก็มิได้แยกจากกันโดย เด็ดขาด และผลการวิจัยดังกล่าวก็ได้สอดคล้องกับงานวิจัยที่สำคัญ ๆ ของมุคคลต่อไปนี้คือ Avakain (1971: 1765 A) Jackson (1975: 7560A) Burr (1981: 3794A), จรุง พาสุวรรณ (2516: 60-70) และ สุกรรษ ศรีพหล (2519: 30-33) ซึ่งพบว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในปัจจัยจูงใจมากกว่าปัจจัยค้ำจุน แต่ปัจจัยค้ำจุน ก็ยังมีส่วนให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่

ดังนั้นจึงเป็นข้ออียนยั่นในการค้นพบว่า องค์ประกอบในด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงาน ความรับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงาน ความมั่นคงในงานที่ทำ และการปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา ทั้ง 5 ประการนี้ มีอิทธิพลและมีความสัมพันธ์ในด้าน เองสูงพอที่จะ ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม กลุ่มวิทยาลัย เทคนิคภาคกลาง สังกัดกรมอาชีวศึกษาได้

จากการผลของการวิจัยปรากฏว่าข้างมือองค์ประกอบอีก 5 ประการ แม้มีอิทธิพลน้อยมาก ที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรม คือองค์ประกอบในด้านการได้รับการยอมรับนับถือ สภาพและเงื่อนไขการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ และเงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น

องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน หรือเป็นปัจจัยที่ป้องกันมิให้บุคคลเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน ยกเว้นองค์ประกอบด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ซึ่งทุกองค์ประกอบดังกล่าวแล้วข้างต้นนี้ มีโอกาสที่จะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุตสาหกรรมได้ หากได้รับการปรับปรุงและเอาใจใส่ที่ดีพอ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านเงินเดือน คำศอบแทนและสวัสดิการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุตสาหกรรมน้อยที่สุดนั้น แสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบด้านนี้ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่สุด ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความที่คนส่วนใหญ่เข้าใจกัน หากเป็นเพียงปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในระดับพื้นฐาน โดยเฉพาะเงินนั้น คงชัย สันติวงศ์ (2525: 231) ได้ให้ความเห็นว่า ใช้จุ่งใจให้ถ้าหากการจ่ายนั้นสามารถโดยงบประมาณโดยตรง ซึ่งเงินจะเป็นตัวจุ่งใจหรือตัวกระตุ้นที่สำคัญ แม้ถ้าหากเงินไม่สามารถโดยงบประมาณได้แล้ว เงินก็จะเป็นเพียงปัจจัยธรรมชาติ

ข้อเสนอแนะจากภารวิจัย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ครุช่างอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง และองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานนั้นก็อยู่ในกลุ่มที่เน้นด้านงานเป็นหลัก หรือเน้นการตอบสนองความต้องการในระดับสูง เช่น กัน ซึ่งย่อมส่งผลต่อความมีประสิทธิภาพในการบริหารบุคลากร และคุณภาพของครุช่างอุตสาหกรรมโดยรวมรวม การที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการอาชีวศึกษานั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

ในระดับสถานศึกษา

1. เพื่อที่จะดำรงและพัฒนาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุตสาหกรรมให้อยู่ในระดับสูงยิ่งขึ้น ผู้บริหารจำเป็นจะต้องปรับปรุงและเอาใจใส่ในองค์ประกอบทั้ง 5 ประการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงองค์ประกอบความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานเป็นอันดับแรก ในประเด็นค่อนข้างนี้

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมและกระตุ้นให้ครุช่างอุตสาหกรรมได้ทราบถึงความสำคัญของตนเองที่มีต่อสถานศึกษา โดยการยอมรับและให้เกียรติในความสำเร็จของผลงาน ด้วยการยกย่อง ประกาศเกียรติคุณ พิจารณาอนุมายหน้าที่และความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับตำแหน่ง และสนับสนุนให้ครุช่างอุตสาหกรรมให้มีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาชีพ เช่น ศึกษาค้นคว้า อบรม ดูงาน เป็นต้น

1.2 การแต่งตั้งครุช่างอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางสาขาวิชาการในสถานศึกษา เช่น หัวหน้าคณบวิชา ผู้ช่วยหัวหน้าคณบวิชา หัวหน้าแผนกวิชา และผู้ช่วยหัวหน้าแผนกวิชา ควรจะได้มีการหมุนเวียนให้มีวาระดำรงตำแหน่งที่เหมือนกัน เพื่อมั่นคงกิจกรรม สร้างอิทธิพล โดยการ เลือกตั้งหรือกำหนด เกณฑ์คัดสรรที่ยุติธรรม และดำเนินการพิจารณาอย่างรอบคอบจากคณะกรรมการบริหารวิทยาลัย เพื่อ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำหน้าที่บ้าง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพและสมรรถภาพทางการบริหาร และเสริมสร้างแรงจูงใจให้ครุช่างอุตสาหกรรม เห็นถึงความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่ปฏิบัติอยู่

1.3 ในการพิจารณาความดีความชอบประจำปี เป็นกรณีพิเศษ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ที่ประเมินถึงความก้าวหน้า ในการปฏิบัติงานของครุช่างอุตสาหกรรมในทุก ๆ ด้าน และมีผลกระทบต่อความรู้สึกของครุช่างอุตสาหกรรม ที่มีต่อตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่รับผิดชอบอยู่มาก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรสร้างเกณฑ์ในการพิจารณาที่ยุติธรรม มีระบบการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานอย่างรักภูมิ และต่อเนื่องกันตลอดปีการศึกษา โดยอาจจะใช้วิธีการประเมินทั้ง 2 ลักษณะควบคู่กันไปคือ

การประเมินโดยตรง ด้วยการสังเกตุการทำงานการให้รายงานผลการ
ปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด การควบคุมและตรวจสอบการใช้จ่ายเงิน วัสดุและครุภัณฑ์
ตลอดจนการประเมินโดยใช้แบบฟอร์ม

การประเมินโดยทางอ้อม เช่นการให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือ
การนิเทศภายใน การกำหนดวงเงินให้ใช้จ่ายในแต่ละโครงการ ความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อ
ครุ-อาจารย์

2. โดยหลักของความสัมพันธ์ภายในตัวองค์ประกอบ เมื่องค์ประกอบในด้านความ
ก้าวหน้า ในตำแหน่งการทำงาน ได้ยกปรับปรุงหรืออยู่ในความดูแลเอาใจใส่ของผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ
ก็จะส่งผลไปถึงองค์ประกอบในอันดับรองลงมา คือในด้านความรับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงาน
ความมั่นคงในงานที่ทำ และการปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชาด้วย ซึ่งจะมีผลให้ระดับความ
พึงพอใจในการปฏิบัติงานของครุช่างอุตสาหกรรมสูงอยู่เสมอ

๓. สำหรับองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูช่างอุตสาหกรรมน้อยที่สุด คือ เงินเดือน ค่าตอบแทนและสวัสดิการนั้น เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ครูช่างอุตสาหกรรมมีความไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน จึงควรที่จะมีการปรับปรุงองค์ประกอบดังกล่าวซึ่ง แม้ว่าในด้านเงินเดือนและค่าตอบแทนไม่อยู่ในอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะแก้ไขได้โดยตรง ก็อาจจะปรับปรุงในด้านสวัสดิการสำหรับบุคลากรในสถานศึกษาให้ดีขึ้นได้ โดยเฉพาะครูช่างอุตสาหกรรมยังมีความต้องการห้องทำงานครูที่ไม่แออัดและคับแคบภายในโรงฝึกงาน มีความสะอาดสวยงามพอสมควร สามารถควบคุม เสียงรบกวนและผู้ล่วงอง ตลอดจนมีอุณหภูมิและแสงสว่างที่เหมาะสม ต้องการที่พักอาศัย สถานที่และอุปกรณ์อุปกรณ์สำหรับการทำอาหาร นอกจากนั้นสถานศึกษาควรจัดการคูแปลในเรื่องความปลอดภัยและความสะอาดสวยงามในการปฏิบัติ เช่น จัดบริการน้ำดื่ม สถานที่รับทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องล้วม ห้องพักผ่อน ตลอดจนการจัดกิจกรรมสหกรณ์เพื่อให้บริการจัดหาสิ่งของเครื่องใช้ อุปกรณ์ มากำหนดในราคาน้ำกว่าห้องคลาด จัดกองทุนสวัสดิการ เพื่อการจัดซื้อสิ่งของ เช่น สวัสดิการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นสวัสดิการที่ให้ เป็นเพียงเงินเดือน แต่ช่วยเหลือให้บุคลากรได้ลดค่าใช้จ่ายให้น้อยลง เช่นผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาจัดให้ตรงตามความประสงค์ของส่วนรวม เพื่อเป็นการเสริมสร้างกำลังใจและเพิ่มแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ในระดับกรมอาชีวศึกษา

๑. จากผลการวิจัยจะช่วยให้ผู้บริหารระดับสูงของกรมอาชีวศึกษาสามารถที่จะกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติของสถานศึกษา ในด้านการบริหารบุคลากร ได้ชัดเจนและมีความเป็นธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของการกำหนดเกณฑ์ประเมินผลงานความตื้นความชอบ การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการเข้าสู่ตำแหน่งทางสายบริหารและสายวิชาการ และการกำหนด เนื้อหา ขอบเขตของหลักสูตรการฝึกอบรม สัมมนา หัวหน้าแผนกวิชา หัวหน้าคณะวิชา ผู้ช่วยผู้บริหาร และผู้บริหารสถานศึกษา ให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาและดำรงรักษาบุคลากรในสถานศึกษา เช่นจะทำให้เกิดข้อบกพร่อง กำลังใจในการทำงานและมีความจงรักภักดีต่อหน่วยงาน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

๒. ควรส่งเสริมและเบิกโอกาสให้ครูช่างอุตสาหกรรม ได้พัฒนาศักยภาพและความสามารถของตน เองอย่างเต็มที่ โดยจัดให้มีการฝึกอบรม การสัมมนา การประชุม เชิงปฏิบัติการ และการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้ครูช่าง

อุดสาหกรรมได้เรียนรู้ เทคนิค วิธีการ และทักษะใหม่ ๆ อันเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอน และสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องนี้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือผู้บริหารระดับสูงหรือ เว้นระยะห่างไปประมาณ 3-5 ปี และควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูช่างอุดสาหกรรมทั้ง 5 กลุ่มวิทยาลัย เทคนิค เพื่อทราบปัญหา และความต้องการของครูช่างอุดสาหกรรมทั่วประเทศ
2. ควรมีการวิจัย เปรียบเทียบความพึงพอใจของครูอาชีวศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ใน วิทยาลัย เทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัย เกษตรกรรม เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ และนำมาปรับปรุงการบริหารบุคลากร ให้เกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษา
3. ควรมีการวิจัย เปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และนักการการโรง ของสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ และนำมาปรับปรุงการบริหารงานบุคคล โดยล่วงรวม